

ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος δ'

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Φρυκτωρίαις τοῦ Πνεύματος, ἔλλαμφθεὶς τὴν διάνοιαν, φωτοβόλος ἥλιος ἐχρημάτισας, ὥσπερ ἀκτῖνας τὰ δόγματα, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἐφαπλῶν καὶ τῶν πιστῶν, καταυγάζων πληρώματα, Παμμακάριστε, καὶ διώκων τὸ σκότος θεοφόρε, τῶν αἱρέσεων δυνάμει, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος.

Ἐνφραδεία τῶν λόγων σου, Ιερώτατε Κύριλλε, Ἐκκλησίᾳ ἄπασα ὡραῖζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὡραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμῇ σου Ιερῶς, τὴν ἀγίαν μετάστασιν, παναοίδιμε, ιερέων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυφαῖς τῆς Συνόδου, τῆς παναγίας ὑπέρμαχε.

Τοὶς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἄπασα, φρυγανώδης φλέγεται ὅλη πάνσοφε, τῶν νοημάτων τοὶς βάθεσι, βυθίζεται στράτευμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν, Ιερώτατε Κύριλλε, τοὶς διδάγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησίᾳ, μεγαλοφώνως τιμώσά σε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σου, σαρκικῶν ὑποστάσεων, ὃν ἰκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐνπίστει Παναγία, εἰλικρινῶς σὲ δοξάζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ως ἔώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρούρῳ κρεμάμενον ἔξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε, Τὶ σοὶ ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἄλλὰ δέομαι, Μή μὲ μόνην ἔάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον

Ὕχος α' Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τὸν φωστήρα τοῦ κόσμου καὶ ρήτορων τὸν ἔξαρχον, τῆς Αειπαρθένου Μαρίας παλαιιστὴν καὶ ὑπέρμαχον, τὸν δόγμασι πυρίνοις ἀληθῶς, ἐμπρήσαντα αἱρέσεως δεινῆς, Νεστορίου τοῦ βεβήλου τὰ δυσσεβὴ καὶ ἀντίχριστα ρήματα, ὑμνήσωμεν νῦν πανευλαβῶς, ὃ Κύριλλε θεῖε, λέγοντες, πρέσβευε τοῦ κρατύνειν τὸν Χριστόν, πίστιν τὴν ὄρθοδοξίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἅγιου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Θεωριῶν Κύριλλος ἐνθέων λύρα.
Θεοφάνους (Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ωδὴ α' Ὅχος δ'

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Θεόθεν τὴν φωτοδότιν Κύριλλε, χάριν δεξάμενος, καὶ τηλαυγής φωστὴρ ἀναδειχθείς, λογικὰς ἀπαστράψαις ἡμῖν, μαρμαρυγάς, τὴν μνήμην σου, ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

Ἐπλήσθης τῆς δαδουχίας Κύριλλε, τοῦ θείου Πνεύματος, τῶν ἐντολῶν ὡς φύλαξ τοῦ Χριστοῦ, καὶ παθῶν καθηράμενος, τῆς ὑπερθέου γέγονας, ὄντως Τριάδος ἐνδιαίτημα.

Ως ζήλου καὶ παρρησίας ἔμπλεως, Κύριλλε ἔνδοξε, τὰς θεομάχους πάσας ἀψευδῶς, γλωσσαλγίας διέλυσας, τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων, ὄρθιοδοξίας προϊστάμενος.

Θεοτοκίον

Ἴασω τὴν συντριβὴν Πανάμωμε, τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν ποιητήν τε, κοῦσα τοῦ παντός, τὸν ἡμᾶς ἀνορθώσαντα, καταρραγέντας πτώματι, τῶν προπατόρων Θεονύμφευτε.

‘Ωδὴ γ’

Ἐὺφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Τρωννύμενος ἐν Χριστῷ, τὰς μηχανὰς τοῦ σκολιοῦ δράκοντος, γνώμη στερρὰ Κύριλλε, ὡς ἵστὸν ἀράχνης διέλυσας.

Ἴλὺν παθῶν ἐκ ψυχῆς, ἐξετινάξω καθελῶν Κύριλλε, πᾶν λογισμῶν ὕψωμα, κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπαιρόμενον.

Ως εὔστοχος ἀθλητής, Πάτερ ἐξέκλινας στερρῶς ἅπασαν, τὴν τῆς σαρκὸς εὐπάθειαν, ὡς ἐπιβλαβῆ καὶ ἐπίβουλον.

Θεοτοκίον

Τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, εὐλογημένην ὡς Θεοῦ σκήνωμα, πανευπρεπὲς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει δοξάσωμεν.

Ο Είρμος

«Ἐὺφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα, Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὴν σοφίαν τὴν θείαν πεπλουτηκῶς, ἐξηρεύξω δογμάτων Πάτερ πηγάς, πλυνούσας αἱρέσεων, δυσωδέστατον βόρβορον, καὶ πιστῶν καρδίας, ἀρδευούσας ἐν χάριτι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὰς αὐλακας Κύριλλε, ἦδη μεθυσκούσας, διὰ τούτο σε πίστει, Τιμῶντες τὴν μνήμην σου, ἐκτελοῦμεν θεόπνευστε, Τεράρχα πανεύφημε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον αὐτόμελον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκαλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα, Ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ρυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε ἀγνὴ τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοὶ δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὥλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώστης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν πὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν τοὶς δούλοις σου, τοὶς ἀνυμνούσι σου πίστει, τὰ θεία παθήματα.

‘Ωδὴ δ’

Ἐπαρθέντα σὲ ἴδοῦσα

Νενικητότα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα, καὶ λογισμῷ κρατήσαντα σαρκὸς θεοφόρε, Κύριλλε ἰδὼν ὁ Χριστός, τῆς θείας σὲ πρόεδρον, Πάτερ Ἐκκλησίας καθίστησιν.

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἡγαπημένος, τὴν πατρικὴν τοῦ Μάρκου, ἀρετὴν καὶ τοῦ θρόνου, γέγονας διάδοχος, τοῦ θείου τοὶς ἵχνεσιν, Εὐαγγελιστοῦ παρεπόμενος.

Υπὸ Χριστοῦ μὲν ὡς πρόβατον ἐποιμάνθης, ὡς δὲ ποιμὴν ἐποίμανας, τὸ ποίμνιον Πάτερ, λόγοις ψυχοτρόφοις σου, ὡς πόαις καὶ ἀνθεσι, δαψιλῶς ἐκτρέφων τὴν χάριτι.

Θεοτοκίον

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον ἐκ σοῦ Παρθένε, θεοπρεπῶς ἐγέννησας, καὶ μένεις Παρθένος, ὅθεν ἀστιγήτοις φωναίς, τὸ Χαίρε σοὶ Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

΄Ωδὴ ε'
Σὺ Κύριέ μου φῶς

Τεῦμα ὄντος σφοδρόν, πλημμυροῦντος χειμάρρου ὁ σός, ὃ Κύριλλε ἐκμιμεῖται, λόγος, τῶν κακοδόξων ἐκτρέπων μηχανῆματα.

Ἴσως τὴν βδελυράν, τοῦ Ἀρείου διαίρεσιν, ὃ Κύριλλε μιαράν τε, Σαβελλίου ἐκ βάθρων, συναλοιφὴν καθήρηκας.

Λόγους πλουτοποιούς, ὡς χρυσὸν καταλέλοιπας, ὃ Κύριλλε θησαυροὺς δέ, ὑπὲρ λίθους τιμίους, τοὺς σοὺς τὴ Έκκλησίᾳ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον

Τις δύναται τὸ σόν, ἔρμηνεῦσαι μυστήριον, Πανάμωμε; τὸν γὰρ κτίσει, μὴ χωρούμενον πάσῃ, ἐν μήτρᾳ σου ἔχώρησας.

΄Ωδὴ ζ'
Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς

Λαβίδι, Σεραφὶμ τῷ Προφήτῃ τὸν ἄνθρακα, τὴ Έκκλησίᾳ Χριστοῦ δέ, ταὶς χερσὶ προσνέμεις Τερομύστα, τὸ ἐκ θείου, πυρὸς ἡνθρακωμένον καθάρσιον.

Ο μόρους, ὡς Σαμψων ἀλλοφύλους οὐκ ἔθραυσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῶν ἐτεροδόξων διδάγματα, καὶ τὸ κράτος, τοὶς ὁρθοδόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Συνόδου, θεολέκτου σαφῶς προηγούμενος, τὸ δυσσεβὲς Νεστορίου, χριστομάχον θράσος Πάτερ καθεῖλες, ζήλω πνέων, ὑπὲρ τῆς ἀληθούς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον

Ολην σε, περιστερὰν τελείαν καὶ πάγκαλον, καὶ τηλαγές εύρῶν κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὃ Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Ο Είρμος

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ή Έκκλησίᾳ βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥέυσαντι αἷματι».

Κοντάκιον ՚Ηχος πλ. β'
Τὴν ύπερ ήμῶν

Ἄβυσσον ἡμῖν, δογμάτων θεολογίας, ἔβλυσας σαφῶς, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, τὰς αἱρέσεις κατακλύζουσαν μακάριε, καὶ τὸ ποιμνιον ἀλώβητον, τρικυμίαις διασώζουσαν, τῶν περάτων καὶ γὰρ Ὄσιε, ὑπάρχεις καθηγητής, ὡς τὰ θεία σαφῶν.

Συναξάριον

Τὴ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας.

Στίχοι

- Κύριλλον ὑμνῶ τοῦ Κυρίου μου φίλον,
- Καὶ Κυρίας πρόμαχον Αειπαρθένου.
- Εὗρατο τυμβοχοὴν ἔνατον Κύριλλος ἐς ἡμαρ.

Ταὶς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Άμήν.

΄Ωδὴ ζ'
Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιῖοι

Ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀκρωτηρίῳ πάλαι γνόφον εἰσδύν, νόμον εἶλε μάκαρ Κύριλλε ὁ Μωσῆς, ἀναιροῦντα, τὸν τοῦ γράμματος, σὺ δὲ ἀνέπτυξας, τὸ κεκρυμμένον βάθος τοῦ Πνεύματος.

Νομοθεσίας, δι' αινιγμάτων ώς νηπίοις τὸ πρίν, Πάτερ δεδομένης κάλυξι καλυπτά, ὡσπερ ρόδα τὰ νοήματα, σὺ ἀπεκάλυψας, ἐρμηνεύσας τοὺς τύπους σαφέστατα.

Θεοκηρύκων, καὶ θεολήπτων τὰ δυσέφικτα, τεύχη Προφητῶν τὴ χάριτι ἐμπνευσθείς, τοῦ ἐκείνους ἐμφορήσαντος, Πνεύματος Κύριλλε, εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσάφησας.

Ἐν ἀσυγχύτῳ, ἐνώσει θεία καὶ ἀτμήτῳ σαφῶς, Πάτερ διαιρέσεις, τρεῖς μὲν θεολογῶν, ὑποστάσεις ἔφης Κύριλλε, ἀπαραλλάκτους δέ, ἐν οὐσίᾳ μιὰ καὶ θεότητι.

Θεοτοκίον

Ἐπὶ τοῦ θρόνου, τοῦ ἐπηρμένου ὁ καθήμενος, θρόνον ἐπὶ γῆς Παρθένε θεοπρεπῆ, εὐρηκῶς σὲ ἀνεπαύσατο, Εὐλογημένη σύ, Θεογεννῆτορ ἄχραντε Δέσποινα.

΄Ωδὴ η' Χείρας ἐκπετάσας

Ώς κῦμα θαλάσσης ἀληθῶς, ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν, ἡ τῆς σοφίας πηγή, καὶ γὰρ ἀέναιοι ἔρρευσαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου, Πάτερ δογμάτων εὐσεβῶν, καθὼς προεῖπε Χριστός, ὑπερβαίνει ψάμμον γάρ, τεύχη τὰ σὰ τὰ θεόλεκτα.

Νομεὺς καὶ διδάσκαλος σοφός, τῆς Ἔκκλησίας δειχθείς, τὰς δύο Κύριλλε, σαφῶς ἀνέπτυξας Ὁσιε, Διαθήκας καὶ ώς ἄγκυραν, καὶ πατρικὸν κλῆρον τοὺς σούς, ἔχουσα λόγους βοῶς, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λόγου σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ παντεχνήμονος, σὺ τὴν ἀπόρρητον, διδάσκεις ἐνωσιν Κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἐφ' ἐκάτερον ὅπας, ἵσως ἐκκλῖνας βοῶς, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Κυρίως γεννήσασα Θεόν, κυρίως Πάναγνε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἐπαληθεύουσαν φέρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, θεωνυμίαν, οἱ πιστοί, ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον σε, θεοφρόνως πανάμωμε Δέσποινα.

Ο Είρμος

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

΄Ωδὴ θ' Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Ἔψωμα Χριστοῦ κατεπαρθὲν τῆς γνώσεως, καὶ τῆς τούτου Θεομήτορος, Κύριλλε ἄπαν κατὰ κράτος, καθεῖλες Νεστορίου τὸ ἄθεον, Υἱῶν δυάδα ώσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν Ἀκεφάλων τὴν τῶν φύσεων.

Τρώσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν Τριάδα ὄμοούσιον, τόν τε Υἱὸν σεσαρκωμένον, Θεὸν θεολογήσας Μακάριε, ὀφθείς τε Θεοτόκου ὑπέρμαχος, ἐν τοῖς ὑψίστοις νὺν δεδόξασαι.

Ἄνωθεν ἡμᾶς τοὺς ὑμνητὰς ἀοίδιμε, ἐποπτεύοις Πάτερ Ἰλεως, Ἀνακτὶ νίκας σταυροφόρω, βραβεύων καὶ ὑψῶν ταὶς πρεσβείαις σου, τὸ κέρας ὀρθοδόξων φωτίζων τε, τοὺς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον

Ἄνθρακα τὸν νοητὸν Ἀγνὴ πανάμωμε, Ἡσαΐας ὃν τεθέαται, φέρεις ἀγκάλαις Θεομήτορ, μορφὴ τὴ ἡμετέρα ἐνούμενον, καὶ κόσμω τὴν σωτηρίαν βραβεύοντα, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν.

Ο Είρμος

«Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυνοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Καὶ ἡ λοιπὴ ἄκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.